

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 82/2024-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného doc. JUDr. Štefanom Kočanom, PhD., advokátom, Nitrianska 5, Piešťany, proti postupu Okresného súdu Trenčín (pôvodne Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom) v konaní vedenom pod sp. zn. NM-7C/258/2016 (pôvodne sp. zn. 7C/258/2016) takto

r o z h o d o l :

- Postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. NM-7C/258/2016 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
- Okresnému súdu Trenčín **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. NM-7C/258/2016 konať bez zbytočných prietahov.
- Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **2 300 eur**, ktoré mu **j e p o v i n n ý** zaplatiť Okresný súd Trenčín do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Sťažovateľovi **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia **307,12 eur**, ktorú **j e** Okresný súd Trenčín **p o v i n n ý** zaplatiť právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu

v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Tiež navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie 20 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Uznesením č. k. II. ÚS 82/2024-15 zo 6. marca 2024 ústavný súd prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Napadnuté konanie začalo 9. júna 2016 podaním žaloby, ktorou sa pôvodná žalobkyňa domáha proti sťažovateľovi ako žalovanému určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti – bytu, a určenia neplatnosti kúpnej zmluvy. Dňa 21. februára 2017 súd doručil žalobu spolu s prílohami sťažovateľovi a vyzval ho na vyjadrenie k nej. Sťažovateľ sa k žalobe vyjadril 7. marca 2017 a následne súd zaslal toto vyjadrenie žalobkyňi, ktorá k nemu 27. marca 2017 zaslala repliku, ku ktorej sťažovateľ podal 18. apríla 2017 dupliku. Dňa 20. septembra 2019 bol spis pridelený novej zákonnej sudkyňi JUDr. Zuzane Pavlíkovej. Dňa 29. novembra 2019 bol nariadený prvý termín pojednávania na 20. január 2020 a následne bolo vykonaných ešte niekoľko pojednávanií, pričom pojednávanie nariadené na 16. marec 2020 bolo zrušené z dôvodu vtedajšej epidemiologickej situácie a s tým súvisiacim rizikom šírenia koronavírusu a nový termín pojednávania bol stanovený na 20. apríl 2020, ktorý však bol následne z rovnakého dôvodu zrušený. Dňa 2. júna 2020 došlo k opätovnej zmene zákonného sudcu a vrátení veci pôvodnej zákonnej sudkyňi JUDr. Júlii Prikrylovej. Dňa 26. apríla 2021 bol nariadený termín pojednávania na 16. jún 2021, ktoré sa uskutočnilo a následne bolo odročené na 16. júl 2021. Toto pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci na 13. august 2021, keďže sa naň nedostavili predvolaní svedkovia. Okresný súd dal svedkov na najbližšie pojednávanie predviesť uznesením z 28. júla 2021. Dňa 13. augusta 2021 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli vypočutí svedkovia [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], no nedostavila sa naň svedkyňa [REDAKOVANÉ] napriek žiadosti súdu o jej predvedenie. Pojednávanie bolo odročené na 29. september 2021. Opätovne bolo uznesením zo 17. augusta 2021 nariadené predvedenie svedkyne [REDAKOVANÉ]. Dňa 31. augusta 2021 bolo doručené vyjadrenie sťažovateľa k sporu a 8. septembra 2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobkyne, ku ktorému sa 27. septembra 2021 vyjadril sťažovateľ. Dňa 29. septembra 2021 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okrem iného bola vypočutá svedkyňa [REDAKOVANÉ]. Pojednávanie bolo odročené na 13. december 2021, pričom sťažovateľ uviedol, že by sa chcel k vykonaným výsluchom svedkov a ku konfrontáciám vyjadriť písomne. Dňa 6. októbra 2021 bol nariadený termín pojednávania z dôvodu kolízie pojednávanií zmenený na 19. január 2022. Z tohto pojednávania sa 17. decembra 2021 ospravedlnil právny zástupca sťažovateľa z dôvodu kolízie pojednávanií. Súd zrušil nariadený termín pojednávania a odročil ho na 16. marec 2022. Toto pojednávanie bolo z dôvodu ochorenia zákonnej sudkyne 15. marca 2022 zrušené. Dňa 9. augusta 2022 súd nariadil termín pojednávania na 17. október 2022, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu úmrtia žalobkyne a potreby ustálenia okruhu strán sporu. Dňa 16. septembra 2022 bolo súdu doručené oznámenie právneho zástupcu žalobkyne o jej úmrtí a návrh na pokračovanie v konaní s právnymi nástupcami. Dňa 20. septembra 2022, 17. októbra 2022 a 15. novembra 2022 sa súd informoval o priebehu dedičského konania a okruhu dedičov po nebohej na príslušnom notárskom úrade. Odpoveď o okruhu dedičov informačného charakteru bola súdu doručená 16. novembra 2022. Okresný súd opätovne dopytoval notársky úrad na poskytnutie informácie

o okruhu dedičov po nebohej 12. decembra 2022 a 16. januára 2023. Dňa 19. apríla 2023 právny zástupca žalobcov navrhol vzhľadom na právoplatné skončenie dedičského konania, aby súd pokračoval v konaní s oboma dedičmi po nebohej. Uznesením z 22. augusta 2023 okresný súd rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi po nebohej žalobkyni. Dňa 11. januára 2024 bol nariadený termín pojednávania na 25. marec 2024, na ktorom súd vyhlásil rozsudok, ktorý bol 16. mája 2024 doručený sťažovateľovi a 17. mája 2024 žalobcom. Dňa 29. mája 2024 sťažovateľ podal proti rozsudku odvolanie.

II.

Argumentácia sťažovateľa a vyjadrenie okresného súdu

4. Proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní sťažovateľ podal túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní v dôsledku jeho nečinnosti došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

5. Sťažovateľ argumentuje, že prvé pojednávanie sa uskutočnilo až 20. januára 2020. Dňa 16. marca 2022 sa uskutočnilo posledné pojednávanie, ktoré bolo odročené a ďalší termín pojednávania bol nariadený až po dvoch rokoch.

6. Postup okresného súdu v napadnutom konaní má vplyv na priebeh konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7C/184/2016, v ktorom sa sťažovateľ ako žalobca domáha proti žalovanej vypratania totožnej nehnuteľnosti, keďže toto konanie bolo uznesením z 19. decembra 2017 prerušené do právoplatného skončenia napadnutého konania.

7. Sťažovateľ uvádza, že nepodal sťažnosť na prietahy predsedovi okresného súdu, keďže to nepovažoval za potrebné a účelné.

8. K ústavnej sťažnosti sa vyjadrila predsedníčka okresného súdu, ktorá v ňom okrem chronologického prehľadu úkonov uviedla, že vo veci sa priebežne konalo a ak aj došlo ku krátkodobej nečinnosti, táto bola spôsobená iba objektívnymi dôvodmi spočívajúcimi v prijatí protipandemických opatrení v súvislosti so zamedzením šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, ktorá postihla celú spoločnosť, ekonomiku, ako aj prácu súdov v rokoch 2020 až 2022, v dôsledku čoho bol vládou Slovenskej republiky vyhlásený núdzový stav. Pandemická situácia a na ňu reagujúce opatrenia pretrvávali až do jari 2022 a spôsobili, že súdy pracovali v obmedzenom režime a vykonávali sa len nevyhnutné pojednávania v zmysle prijatej právnej úpravy. Predmetné súdne konanie nespĺňalo ani jednu z podmienok, za ktorých mohol súd pojednávať, preto nebolo v tomto už uvedenom období vo veci nariadené pojednávanie, rešpektujúc prijaté opatrenia, ako aj vyšší vek žalobkyne (riziková veková skupina), a taktiež musel súd viaceré pojednávania z tohto dôvodu zrušiť. Rovnako svedkovia, ktorých vypočutie bolo v konaní nevyhnutné, ospravedlňovali svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu preventívnych opatrení proti koronavírusu a jeho šírenia a ochrany ich zdravia a zdravia ich rodiny. Poukázala na to, že Nové Mesto nad Váhom bol od začiatku pandémie až do jej konca „čiernym okresom“ so zlou pandemickou situáciou. Dala do pozornosti tú skutočnosť, že ani jedna zo strán sporu nevyužila možnosť podania sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) k rukám predsedu súdu. Poukazujúc na už uvedené skutočnosti, predsedníčka okresného súdu vyjadrila

názor, že výška požadovaného finančného zadost'učinenia nie je primeraná dĺžke namietaného prieťahu v konaní a najmä dôvodom jeho vzniku.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože s ohľadom na predmet konania a po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a stanoviskom okresného súdu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa uvedených kritérií posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

12. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, predmetnom napadnutého konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t. j. ide o typ konania tvoriaci štandardnú súčasť rozhodovacej agendy súdov, a preto z právneho hľadiska napadnuté konanie nevykazuje črty mimoriadnej zložitosti. Ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti nasvedčujúce tomu, že v danom prípade by išlo o fakticky zložitú konanie.

13. V tomto kontexte ústavný súd konštatuje, že predmet sporu je pre samotného sťažovateľa nepochybne dôležitý, nepatrí však do kategórie tzv. citlivých konaní, ktoré by si vyžadovali zo strany vo veci konajúceho súdu osobitný prístup (ako to je napríklad v prípade pracovnoprávných sporov alebo v konaniach vo veci starostlivosti o maloletých). Význam konania pre sťažovateľa je daný záujmom na nastolení právnej istoty týkajúcej sa vlastníctva nehnuteľnosti.

14. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorú by bolo možné pripísať na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prieťahom.

15. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov v napadnutom konaní. Z vyžiadaného spisu okresného súdu zistil, že napadnuté konanie je poznačené nepružnosťou postupu okresného súdu už v jeho úvode, keď napadnuté konanie začalo 9. júna 2016 a okresný súd doručil sťažovateľovi žalobu s prílohami na vyjadrenie až 21. februára 2017, teda po viac ako ôsmich mesiacoch. Následne prvé pojednávanie okresný súd nariadil na 20. január 2020, teda po viac ako troch rokoch a siedmich mesiacoch od podania žaloby. V uvedenom období ústavný súd identifikoval aj absolútnu nečinnosť okresného súdu v trvaní dvoch rokov a deviatich mesiacov, keď od 18. apríla 2017, keď bola súdu doručená duplika

sťažovateľa, do 20. januára 2020, keď sa uskutočnilo prvé pojednávanie, súd nevykonával žiaden procesný úkon. Ďalší priebeh napadnutého konania bol výrazne ovplyvnený objektívnymi okolnosťami (pandémia COVID-19, práceneschopnosť zákonnej sudkyne, pozn.), keď z dôvodu vtedajšej epidemiologickej situácie a s tým súvisiacim rizikom šírenia koronavírusu došlo k zrušeniu dvoch pojednávanií nariadených na 16. marec 2020 a 20. apríl 2020. V súvislosti s tým zodpovednosť na predĺžení konania nemožno pripísať na ťarchu okresného súdu. V priebehu roku 2021 boli zrealizované tri pojednávania – 16. júna 2021, 13. augusta 2021 a 29. septembra 2021. Následne boli tri termíny pojednávania zrušené z rôznych dôvodov (pojednávanie nariadené na 13. december 2021 bolo zrušené z dôvodu kolízie pojednávanií, pojednávanie nariadené na 19. január 2022 bolo zrušené z dôvodu na strane právneho zástupcu sťažovateľa pre kolíziu pojednávanií a pojednávanie nariadené na 16. marec 2022 bolo zrušené z dôvodu ochorenia zákonnej sudkyne). Od tohto dňa bol okresný súd nečinný po dobu siedmich mesiacov až do 17. októbra 2022, keď sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu úmrtia žalobkyne a potreby ustálenia okruhu strán sporu. Od septembra 2022 do januára 2023 okresný súd mesačne kontaktoval notársky úrad o stave dedičského konania. Avšak napriek tomu, že uznesenie o schválení dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva z 8. februára 2023 nadobudlo právoplatnosť 24. februára 2023, okresný súd rozhodol o pokračovaní v konaní uznesením z 22. augusta 2023, teda po šiestich mesiacoch. Následným procesným úkonom okresného súdu bolo pojednávanie 25. marca 2024 (približne po ôsmich mesiacoch od vykonania posledného úkonu), na ktorom bolo rozsudkom rozhodnuté v merite veci. V súhrne tak nečinnosť okresného súdu trvala 4 roky a 6 mesiacov.

16. K argumentácii okresného súdu v súvislosti s vplyvom pandémie COVID-19 na plynulosť súdneho konania ústavný súd dáva do pozornosti, že prihliada na túto objektívnu skutočnosť (sp. zn. I. ÚS 504/2020, I. ÚS 550/2020, II. ÚS 27/2022), no v okolnostiach danej veci zdôrazňuje, že okresný súd do obdobia prijatia protipandemických opatrení mal dostatočný časový priestor (počas predchádzajúcich takmer štyroch rokov) na to, aby konal bezprietáhovo a efektívne. Do prijatia protipandemických opatrení okresný súd bol absolútne nečinný počas takmer troch rokov.

17. Sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi súdu podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch podľa judikatúry ESLP [rozsudky ESLP vo veciach Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike z 12. 6. 2012, Komanický (č. 6) proti Slovenskej republike z 12. 6. 2012, Bednár proti Slovenskej republike z 8. 10. 2013, Klinovská proti Slovenskej republike z 8. 10. 2013, Csákó proti Slovenskej republike z 25. 6. 2013, Sika (č. 7) proti Slovenskej republike z 25. 6. 2013, Untermayer proti Slovenskej republike z 9. 7. 2013] nemožno považovať za efektívny právny prostriedok nápravy porušenia práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Ústavný súd túto judikatúru prevzal do svojej aplikačnej praxe na posúdenie prípadov porušenia práva na prerokovania vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Nepodanie sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy v konaní nespôsobuje neprípustnosť ústavnej sťažnosti pre nevyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré zákon priznáva na ochranu základných práv a slobôd z dôvodu neefektívneho právneho prostriedku nápravy. Právo strany v spore na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je previazané s povinnosťou konajúceho súdu zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý odstráni stav právnej neistoty vo forme rozhodnutia v merite veci.

18. Ústavný súd s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku napadnutého konania (ku dňu podania ústavnej sťažnosti predstavovala obdobie viac ako sedem rokov a sedem mesiacov) a zistené obdobia nečinnosti okresného súdu dospel k záveru, že v napadnutom konaní postupom okresného súdu bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

19. Vzhľadom na to, že konanie nie je právoplatne skončené, bolo okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy prikázané, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku nálezu).

IV.

Primerané finančné zadosťučinenie

20. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada priznať finančné zadosťučinenie 20 000 eur, ktoré odôvodnil stavom právnej neistoty, v ktorom sa dlhodobo nachádza v dôsledku napadnutého konania.

21. Ústavný súd uvádza, že konanie pred ústavným súdom z dôvodu namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov plní nielen preventívnu funkciu, ale tiež funkciu satisfakčnú, resp. kompenzačnú (náhradu nemajetkovej ujmy). V súlade s judikatúrou ústavného súdu je cieľom finančného zadosťučinenia dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

22. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESELP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

23. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti tejto veci považoval za potrebné priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, pričom pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy všetky okolnosti danej veci, predovšetkým vznik zbytočných prietahov v konaní spôsobených nečinnosťou okresného súdu, ale aj aktuálny procesný stav konania, keď už je vo veci meritórne, hoci neprávoplatne, rozhodnuté. Po zohľadnení týchto okolností, majú na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie 2 300 eur za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku tohto nálezu) a vo zvyšku ústavnej sťažnosti nevyhovet (bod 5 výroku tohto nálezu). Prihliadol na fakt, že deklarácia porušenia základných práv, príkaz konať, ako aj náhrada trov konania implicitne zahrňujú aj satisfakčný prvok.

V.

Trovy konania

24. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 307,12 eur (bod 4 výroku nálezu).

25. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 vo výške 270,54 eur a hodnota režijného paušálu je vo výške 13,73 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu). Výsledná suma náhrady trov právneho zastúpenia predstavuje sumu 568,54 eur, avšak sťažovateľ si v ústavnej sťažnosti uplatnil nárok na náhradu trov konania len vo výške 307,12 eur, preto mu ústavný súd priznal náhradu v tejto výške.

26. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2024

Peter Molnár
predseda senátu